

kere rolle ved forhandlingerne i WTO. Man kan meget snildt forestille sig, at det, at der bliver så megen usikkerhed omkring eurokursen, ligesom kan fjerne opmærksomheden fra det væsentlige; fjerne opmærksomheden fra det forhold, at man skal slås for mere menneskelige forhold med hensyn til miljøet i verdenshandelen.

Det, jeg har sagt her, er, at jeg går ind for, at EU udvikler en ikkemilitær sikkerhedspolitik, får en kraftig politisk stemme. Det er ikke den økonomiske magt. Det er mulighederne for at bruge en politisk magt i forhold til USA, og det er den danske regering fuldstændig pas på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren kom til at give Folketinget en faktisk forkert oplysning. Han sagde, at vi ikke tidligere har haft folkeafstemninger ved lejligheder, hvor EU-traktaten er gået fra enstemmighed til kvalificeret flertal, altså hvor veto-retten er blevet afskaffet på bestemte områder.

Det var lige nøjagtig det, vi holdt folkeafstemning om i 1986 med EF-pakken, hvor hele det indre marked blev lagt ind under flertalsafgørelser, hvor et flertal her i Folketinget, inkluderende undertegnede, gik med til – selv om vi var imod Traktaten – at mindretallet i Folketinget kunne appellere til vælgerne, fordi et sådant spørgsmål naturligvis måtte afgøres ved en folkeafstemning.

Nu kan vi så konstatere, at retten til at appellere til vælgerne i sådan en situation alene tilhører jasiden. Den fairness, som nejsiden udviste i 1986 over for jasiden, gælder ikke den omvendte vej, sådan er vores demokrati indrettet. Jasiden har altid ret til at gå til folket og appellere til befolkningen, men nejsiden har det ikke. Sådan har flertallet i dag, hvis udenrigsministerens fortolkning skal stå til troende, altså valgt at udlægge teksten.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Bare lige en enkelt ting: Udenrigsministeren gjorde en del ud af her i sin svartale, at de ansatte og ledelserne på virksomhederne godt ved, at det betyder noget som argument for at stemme ja. Jeg tror, det var lidt for at retfærdiggøre finansministerens tale om omkostningerne ved et nej.

Må jeg ikke bare stilfærdigt gøre udenrigsministeren opmærksom på en ting, som jeg da

godt tror udenrigsministeren ved i forvejen: Altså årets stigning i danske aktier målt ved det såkaldte KFX-indeks er på 33 pct. Det gennemsnitlige europæiske aktiemarked er steget med lidt over 5 pct. Jeg tror, at euromarkedet isoleret er steget 7-8 pct. Og hvad siger det, hr. udenrigsminister? Siger det ikke, at forventningerne til danske virksomheders indtjeningsevne faktisk er ganske store over de kommende år? Det er jo det, aktiemarkedsindekset giver udtryk for.

Jeg synes bare, at denne her lidt mere nuancerede indgang til spørgsmålet om omkostninger eller gevinster i forhold til ja eller nej burde indgå i udenrigsministerens overvejelser.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Inden så længe skal vi stemme ved tredjebehandlingen af dette lovforslag, som er grundlaget for, at befolkningen kan gå til folkeafstemning den 28. september.

Vi har haft næsten 6 måneders debat. Vi har været mange ting igennem. Vi har 4 uger foran os. I de 6 måneders debat, vi har været igennem, kan vi både genkende træk fra tidligere folkeafstemninger, og der er selvsagt også nye problemsæt, som befolkningen naturligvis må inddrage, når hver enkelt skal tage stilling.

Blandt de træk fra tidligere folkeafstemningsdebatter, jeg kan genkende, har vi berørt mange i dag. Spørgsmålet om en glidebane mod en føderal statsdannelse i Europa, en såkaldt superstat, er jo ikke et nyt synspunkt, der er blevet fremført fra nejsiden. Det har vi oplevet siden 1972. Vi har i dag tilbagevist det klart og entydigt. Ingen ønsker en føderal stat i Europa. Der er megen sprogforbistring omkring sagen. Selv Tyskland ønsker ikke en europæisk forbundsstat. Ingen folk ønsker det.

Det er blevet fremført, at et ja til Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase, til euroen, bliver ensbetydende med en efterfølgende politisk integration. Jeg tager det som en uoplemisk bemærkning fra en af dem, der har fremført det stærkest, nemlig hr. Holger K. Nielsen, der har kaldt det logik for perlehøns. Jeg må sige, at jeg kan ikke se logikken, ej heller perlehønsene. Sandheden er jo, at det, der bliver skabt i de her år, er noget ganske særligt, som ikke kan genkendes i USA eller i nogen anden føderal statsdannelse.

Den fælles valuta er understøttet med nogle spilleregler, som hvert enkelt land inden for den fælles valuta skal overholde. Det er netop alter-